Dosarul nr. 5r-7332/2025
4-25171002-12-5r-09122025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana),
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Roman Mazureț
Grefier Filoteia Anghel
Cu participarea:
Petentului ***** *****
Interpretului Svetlana Balan
examinând în şedinţa de judecată publică, cauza contravenţională privind contestaţia înaintată de ***** *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 900182 din 18 noiembrie 2025, încheiat de către agentul constatator – Vasiloi Iurii din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional şi deciziei de sancţionare contravenţională, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La 18 noiembrie 2025 în privinţa lui ***** *****, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 900182, pentru faptul că, la aceeași dată, ora 19:00, petentul conducînd mijlocul de transport de model „*****”, cu n/î „*****”, nu a cedat trecerea legală pietonilor angajați în traversarea carosabilului la trecerea de pietoni nedirijată, astfel ignorînd cerințele prevederilor pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, acțiunile cet. ***** ***** au fost calificate de agentul constatator în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1 500 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal întocmit la 18 noiembrie 2025 pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravenţional, la 26 noiembrie 2025, petentul ***** ***** a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie menționat.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, din motivul lipsei faptei contravenționale, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Solicită petiționarul încetarea procesului contravențional din motiv că, nu există fapta contravențională.

Petentul, în ședința de judecată, a susținut pe deplin contestația înaintată, solicitînd admiterea acesteia cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție care conține și decizia de sancționare contravențională.

În ședință de judecată, agentul constatator, fiind citat legal, nu s-a prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind opinia petentului, studiind actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate, verificând procesul-verbal de constatare și de sancţionare a contravenţiei în baza căruia a fost aplicată sancţiunea, instanţa reține următoarele.

Cu întîietate, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate pe deplin.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a

sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de încasare a numerarului nr. 58047543 din 15 ianuarie 2025, prin care se confirmă că, ***** *****, a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Conform art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravenţional, constatarea fapte contravenţionale presupune o activitate a agentului constatator de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţional sau de trimitere a dosarului, după caz, către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul torității din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În speţă s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 900182 din 18 noiembrie 2025, încheiat de către agentul constatator, Vasiloi Iurii din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, petentul ***** ***** a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1 500 lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, la aceeași dată, ora 19:00, petentul conducînd mijlocul de transport de model „*****”, cu n/î „*****”, nu a cedat trecerea legală pietonilor angajați în traversarea carosabilului la trecerea

de pietoni nedirijată, astfel ignorînd cerințele prevederilor pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care și prezumţia de nevinovăţie prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. *Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esenţial fondul cauzei*, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „*acuzaţie în materie penală*”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „*acuzaţie în materie penală*” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea

contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și ar aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul Contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Potrivit art. 238 alin. (3) din Codul Contravenţional, constituie contravenţie și se sancționează cu amendă de la 30 la 36 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare pentru neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliștilor.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie contestat de către agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul „*in dubio pro reo”*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul Contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului, fără a prezenta înregistrările audio/foto sau video cu fapta incriminată contestatarului, or, contravenția imputată petentului ***** ***** face parte din capitolul XIII a Codului Contravențional și după cum se deduce din procesul-verbal întocmit la constatarea acesteia de către agentul

constatator nu au fost utilizate mijloace tehnice special omologate și verificate metrologic, or, din prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcţionarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „*Controlul traficului*” și modificarea Concepţiei Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „*Controlul traficului*”, pct. 45, supravegherea circulaţiei rutiere se efectuează cu unităţi fixe sau mobile de supraveghere. Din această categorie fac parte sistemele fixe și mobile dotate cu camere de supraveghere care înregistrează probele privind încălcările din domeniul circulaţiei rutiere în procesul de monitorizare a situaţiei în zonele de supraveghere. Pct. 47 din aceeași hotărâre prevede că mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate și verificate metrologic, dotate cu opţiuni de înregistrare foto și/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulaţiei rutiere.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo”* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca instanța să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional și, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „*ex propriis sensibus”* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În consecinţă, în ședinţa de judecată nu a fost probat faptul ne acordării priorității legale a pietonilor în timpul conducerii vehiculului de către petentul ***** *****.

În circumstanțele date, potrivit principiului „*actori incumbit probation***”**, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către ***** ***** a contravenției

imputate, la materialele dosarului contravențional fiind anexat doar procesul-verbal cu privire la contravenție din 18 noiembrie 2025.

Potrivit art. 441 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

În conformitate cu art. 461 din Codul Contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 și 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor și în baza probelor pertinente, utile și concludente administrate, contestaţia este întemeiată și, în consecinţă, trebuie admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 441, 448 și 462-463 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestaţia înaintată de ***** ***** și se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr. 900182 din 18 noiembrie 2025, prin care a fost sancţionat ***** ***** pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional, cu încetarea procesului contravențional, dată fiind inexistența faptei contravenționale.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedinţele şedinţei,
Judecător Roman MAZUREȚ